

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou ve věci

žalobce: **M. P.**
zastoupen R. P., zmocněncem

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem 150 00 Praha 5, Křížová 25

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2023, o invalidní důchod
takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 24. 7. 2023, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž žalovaná zamítla jeho námitky proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 17. 4. 2023 č. j. X, kterým byl žalobci odňat invalidní důchod a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila. Žalobce konstatoval, že napadené rozhodnutí žalované se ani prostřednictvím nového posudku o invaliditě ze dne 17. 7. 2023 vůbec nevypořádalo s jeho námitkami, a to ani jednotlivě ani komplexně především v otázkách posudku o invaliditě, vydaným posudkovým lékařem OSSZ Ostrava

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

ze dne 23. 3. 2023 (pozn. soudu - posudek OSSZ Ostrava byl vydán dne 31. 3. 2023), který konstatuje jako výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti, že u žalobce se sice jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, ale pokles pracovní schopnosti byl posudkovým lékařem OSSZ v Ostravě stanoven na 25 % bez jakéhokoliv zdůvodnění ve vztahu k ostatním nemocem, kterými je stížen. Posudek o invaliditě ze dne 17. 7. 2023 je sice slovně obsáhlejší, ale opět zcela absentují skutečnosti, že zdravotní stav žalobce se od invalidizace v roce 2021, dle posudku o invaliditě ze dne 29. 4. 2021, nijak nezměnil k lepšímu. Je zřejmé, že zdravotní potíže a omezení žalobce prokazatelně a jednoznačně progradují. I podle vyjádření ošetřujících lékařů je tedy objektivně nemožné, že by se rozsah poklesu pracovní schopnosti u žalobce bez dalšího za dva roky zlepšil o 15 %. Protože, dle vyjádření jeho ošetřujících lékařů, je stížen souborem chronických onemocnění, které vykazují znaky stále výraznějšího progradujícího poklesu pracovní schopnosti s výrazně omezeným výběrem pracovních činností, které může vykonávat, má zato, že posouzení jeho zdravotního stavu jak posudkem o invaliditě, vydaným posudkovým lékařem OSSZ Ostrava tak posudkem o invaliditě vypracovaným pro námitkové řízení není úplně a rozhodně neodpovídá zhodnocení zdravotních potíží, kterými trpí, a se kterými je denně konfrontován. Je přesvědčen, že jak posudek o invaliditě vydaný posudkovým lékařem OSSZ Ostrava, tak posudek o invaliditě vypracovaný pro námitkové řízení není úplný a neodráží jeho zdravotní stav ve vztahu k rozsahu poklesu pracovní schopnosti úplně a správně. Vzhledem ke skutečnosti, že se jeho zdravotní stav od invalidizace v roce 2021 dle posudku o invaliditě ze dne 29. 4. 2021 nijak nezměnil k lepšímu, a jeho zdravotní potíže a omezení jednoznačně progradují, není objektivně možné, že by se rozsah poklesu pracovní schopnosti zlepšil o 15 %. Z posudků o invaliditě ze dne 23. 3. 2023 a ze dne 17. 7. 2023 jednoznačně vyplývá, že posuzující lékaři se vůbec nezabývali rozsahem jeho zdravotního postižení, a to ani jednotlivě ve vazbě na jeho konkrétní zdravotní potíže a ani komplexně ve vazbě na další spektrum zdravotních potíží, které omezují jeho pracovní schopnost, a to především z neurologického a ortopedického hlediska a dále s přihlédnutím k prokazatelným potížím interního charakteru, přičemž stanovili míru poklesu pracovní schopnosti pouze jako důsledek vyplývající z rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu – poúrazový stav s lehkým funkčním postižením uvedený v kapitole XV., odd. A, položka 1b). Navíc z posudku o invaliditě ze dne 23. 3. 2023 dle žalobce vyplývá, že posuzující lékař OSSZ Ostrava měl k dispozici pouze minimální nevýznamnou část jeho zdravotní dokumentace (prakticky pouze zdravotní dokumentaci praktického lékaře, která nemůže mít dostatečnou vypovídací schopnost, protože je většinou vedena k jiným účelům), která nemohla dostatečně komplexně dát obraz jeho zdravotního stavu, a to jak fakticky, tak i z hlediska posouzení poklesu pracovní adaptability. Zdravotní postižení žalobce, v celém spektru zdravotních specializací (traumatologie, neurologie, plicní lékařství, interní lékařství včetně rehabilitace) má významný vliv na zužující se zůstatkový pracovní potenciál, který posudkoví lékaři nevzali vůbec v úvahu při posuzování invalidity ani v březnu a ani červenci 2023. Jak ošetřující praktický lékař, tak i další ošetřující odborní lékaři žalobce nicméně mají zato, že je pro stanovení invalidizace žalobce sice velmi pravděpodobné, že rozhodující příčina jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti spočívá ve zdravotním postižení uvedeném v kapitole XV., odd. A, ale nejde o položku 1b, ale o položku 1c, když jeho funkční postižení tomu jednoznačně nasvědčuje. Dle názoru ošetřujících lékařů specialistů je zapojení žalobce do pracovního procesu prakticky nemožné bez zvýšeného rizika dalšího významného zhoršování zdravotního stavu či rizik, které jsou spojeny s odpovědností zaměstnavatelů při

zaměstnávání takto postižených osob, kdy i při vyloučení rizik práce se zatížením páteře, končetin, ve vynucených polohách, v riziku, s nároky na výkon a práce ve výškách a v klimaticky nevhodném prostředí, prakticky nelze bez rozsáhlých přizpůsobení pracovních podmínek najít pracovní zařazení, které by nějakým způsobem nebylo kontraindikací vyjmenovaných pracovních rizik. Vzhledem k širokému spektru zdravotních postižení, kterými žalobce trpí, je žádoucí přezkoumat, zda snad i jiná postižení, kterými je stížen, mohou mít nebo mají významnější dopad na pokles pracovní schopnosti s vyšším procentním rozsahem dopadu na pokles pracovní schopnosti. Prokazatelné diagnostikování i jiných chronických potíží (hypertenze, astma, tachyarytmie stavy po úrazech končetin) má za následek progradující a potencující zdravotní omezení v režimu fyzických omezení jak v životě samotném, tak i v návaznosti na jeho zbytkový pracovní potenciál, když tato skutečnost svědčí pro komplexní posouzení invalidity s maximální mírou zvýšení procenta ztráty pracovní schopnosti, jak to zákonná úprava umožňuje. Žalobce uzavřel, že je faktem, že rozhodovací praxe invalidizace občanů je postavena na konstatování a stanovení jediné choroby, která má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti žalobce, ale zákonná úprava rovněž počítá s tím, že diagnostický souhrn nemocí, kterými žalobce trpí, musí být zohledněn mírou hranice ztráty pracovní schopnosti v přiměřeném navýšení procentní míry ztráty pracovní schopnosti, což je právě tento případ, když posudkoví lékaři toto nevzali vůbec v jeho případě v úvahu.

2. Žalovaná v písemném vyjádření odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a závěry posudků vypracovaných lékaři ČSSZ pracoviště pro Prahu a Střední Čechy a OSSZ Ostrava. Žalovaná navrhl provést důkaz posudkem příslušné posudkové komise MPSV ČR.
3. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
4. Ze správního spisu bylo zjištěno, že při kontrolní lékařské prohlídce dne 31. 3. 2023 posudková lékařka OSSZ Ostrava posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považovala stav po úrazu hlavy, stav s lehkým funkčním postižením. Posuzující lékařka hodnotila v kapitole XV., odd. A, položce 1b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25 %. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti ve smyslu § 3 citované vyhlášky dále neměnila. Posudková lékařka dospěla k závěru, že žalobce již není invalidní a jako den zániku invalidity uvedla 31. 3. 2023. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 17. 4. 2023 č. j. X odňala od 24. 5. 2023 žalobci invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku OSSZ Ostrava ze dne 31. 3. 2023 již není podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25 %. Proti uvedenému rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 7. 2023 tak, že námitky zamítla a rozhodnutí ČSSZ ze dne 17. 4. 2023 potvrdila. Žalovaná vycházela z posudku lékaře oddělení Lékařské posudkové služby pro pracoviště ČSSZ pro Prahu a Střední Čechy MUDr. P. K. ze dne 17. 7. 2023. Podle posudkového závěru rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je residuální pravostranná

spastická hemiparesa jako důsledek léze míšeni s projevy hydrosyringomyelie v C5-C8. Stav po operaci s mikrodisektomií a fixací C4-C6. K ostatním onemocněním, tak jak jsou doložené, posuzující lékař uvedl, že jsou posudkově méně významné. Míru poklesu pracovní schopnosti hodnotil dle kapitoly XV, odd. A, položky 1b) 25 % a dále již nezvyšoval. Posuzující lékař dále konstatoval, že zdravotní stav v období uvedeném v podkladových dokumentech k prvoinstančnímu posouzení se ke dni posouzení v rámci námitkového řízení výrazně nezměnil a je možné jej považovat za stabilizovaný na stávající úrovni, kdy tento stav odpovídá položce 1b, horní hranici a neodpovídá položce vyšší 1c), neboť neodpovídá dikci položky. Žalobce tedy dle posuzujícího lékaře není invalidní a den zániku invalidity určuje shodně s lékařkou OSSZ na 31. 3. 2023.

5. Z posudku posudkové komise MPSV ČR v Ostravě ze dne 2. 2. 2024, který si zdejší soud vyžádal v tomto řízení, bylo zjištěno, že k datu vydání napadeného rozhodnutí, nebyl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %. V posudkovém zhodnocení posudková komise konstatovala, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je stabilizovaná reziduální lehká poúrazová pravostranná spastická hemiparéza, jako důsledek míšní léze a stavu po operaci krční páteře 29. 8. 2018, uvedená v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí v kapitole VI, položce 8, písm. h) s poklesem pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí (20-30 %). Posudková komise hodnotila 30 % i s ohledem na další zjištěné chorobné stavy a dále nezvýšila dle § 3 citované vyhlášky. Nehodnotila dle položky 8i) 8j), 8k), 8l), protože nebyly zjištěny příznaky tyto položky charakterizující. Posudková komise uvedla, že žalobce nebyl schopen těžké fyzické práce, spojené s dlouhou chůzí, zvláště po nerovném terénu, v dlouhodobé vynucené pracovní poloze, zvedání a přenášení těžkých břemen, náročné na jemnou motoriku rukou, v riziku úrazu. Dle posudkové komise žalobce byl schopen využívat dosažené středoškolské vzdělání absolventa gymnázia, získané zkušenosti a znalosti a po případné rekvalifikaci, vykonávat s výše uvedenými omezeními lehčí práce v administrativě, ale i v dělnických profesích v lehkém průmyslu nebo ve službách. V hodnocení příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyla posudková komise v souladu se závěry PL OSSZ Ostrava ani se závěry PL ČSSZ v námitkovém řízení, protože hodnocení konkrétně prokázaného míšního postižení dle kapitoly VI., položky 8, písm. h) výstižněji postihuje etiologii onemocnění než obecnější hodnocení poúrazového stavu, navíc týkajícího se úrazu hlavy, klenby nebo báze lebni, mozku, zatímco ve skutečnosti úrazem byla postižena krční mícha. Posudková komise konstatovala, že zdravotní stav žalobce se skutečně od invalidizace 29. 4. 2021 nezměnil k lepšímu, současně však nemůže prokázat, že se zdravotní stav zhoršil. Posudková komise dále uvedla, že nelze souhlasit s tvrzením, že je žalobce stížen souborem chronických onemocnění, které vykazují znaky stále výraznějšího progredujícího poklesu pracovní schopnosti s výrazně omezeným výběrem pracovních činností, které může vykonávat. Neurologický náález neprokázal progresi poúrazového stavu a ani další zjištěné chorobné stavy prokazatelně neprokazují. Posudková komise dále konstatovala, že další zjištěné chorobné stavy jako arteriální hypertenze, bronchiální astma, stav po supraventrikulární tachyarytmii a medikamentózní verzi betablokátozem na sinusový rytmus 16. 12. 2022, stav po operaci menisku a natrženého vazů levého kolena v roce 2000 ani stav po zlomenině levé i pravé ruky v dokumentaci nepřináší další pracovní omezení a nemají významnější dopad na pokles pracovní schopnosti ani jednotlivě, ani ve vzájemné kombinaci. Arteriální

hypertenze je nepravidelně léčená, ošetrující praktická lékařka uvádí non complianci. Dobře léčená hypertenze nemá pracovní kontraindikace. Bronchiální astma je bez nutnosti kortikosteroidní léčby, bez nutnosti sledování odbornou plicní ambulancí, léčba minimální, nepravidelná, pouze při potížích inhalačními bronchodilanciemi. Ani ojedinělý paroxysmus supraventrikulární tachyarytmie 16. 12. 2022 nesnižuje pracovní potenciál žalobce. Nejsou doloženy následky stavu po operaci menisku a natrženého vazů levého kolena v roce 2000, ani stavu po zlomenině levé i pravé ruky v dokumentaci. Aktuální popáleninový stav, utrpěný při jízdě na motocyklu ve Španělsku si vyžádá doléčení, a nelze jej hodnotit ve vztahu k datu napadeného rozhodnutí 24. 7. 2023. Uvedená onemocnění nejsou dle posudkové komise důvodem pro zvýšení dle § 3 citované vyhlášky, protože jsou posudkově nevýznamná a nemají podstatný vliv na jeho pracovní schopnost. Stav nelze hodnotit podle kapitoly XV, oddílu A, položky 1, písm. c), protože postižení není středně těžké a výkon některých denních aktivit není omezen, což dokazuje žalobce tím, že si hledá práci ve Španělsku, jezdí v cizině na motocyklu a veškeré denní aktivity zvládá.

6. Dne 14. 2. 2024 obdržel krajský soud vyjádření žalobce k vypracovanému posudku, v němž uvedl, že je pro něho posudek zcela nesrozumitelný, protože manipuluje u hodnocení jeho zdravotního stavu s třemi rozhodujícími příčinami dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Při zjišťovací prohlídce ze dne 10. 1. 2020 byl posudkově hodnocen dle kapitoly VI., položky 8, písm. h) s poklesem pracovní schopnosti 25 %. Při zjišťovací prohlídce ze dne 29. 4. 2021 byl posudkově hodnocen dle kapitoly XIII., oddílu E, položky 1, písm. c) s poklesem pracovní schopnosti 40 %. Při kontrolní prohlídce ze dne 31. 3. 2023 byl posudkově hodnocen dle kapitoly XV., oddílu A, položky 1, písm. b) s poklesem pracovní schopnosti 25 %. Protože se jeho zdravotní stav od přiznání invalidního důchodu vůbec nezměnil k lepšímu, pak je pro něj nepochopitelné proč k datu napadeného rozhodnutí 24. 7. 2023 byl posudkově opět hodnocen dle kapitoly VI., položky 8, písm. h) s poklesem pracovní schopnosti 30 % bez zvýšení. Posudková komise konstatuje, že „zdravotní stav žalobce se skutečně od invalidizace nezměnil k lepšímu“, pak žalobce nechápe, proč vylepšili jeho pracovní schopnosti ze 40 % na 25 %, což je téměř zlepšení absolutně o 50 %, tak to z hlediska zdravotního i pracovního nedává smysl. Žalobce má zato, že tyto změny nejsou dostatečně vysvětleny ani jednotlivě ani v komplexu jeho zdravotního stavu a je nezbytné, aby byla tato problematika prověřena nařízením znaleckého posudku. Má zato, že žádný posudkový lékař nemá oprávnění ke konstatování „posudkového omylu“, a to vůbec ne po dvou či více letech od rozhodnutí jiného posudkového lékaře.
7. U jednání žalobce zopakoval své výhrady a zdůraznil, že v minulosti, kdy byl shledán invalidním, bylo dospěno k závěru o poklesu pracovní schopnosti 40 %, přitom od té doby se jeho zdravotní stav ani nezlepšil, ani nezhoršil. Žalobce dále poukázal na nepřesvědčivost posudku, s tím, že jeho zdravotní stav je hodnocen různými posudkovými orgány podle různých položek příslušné vyhlášky č. 359/2009 Sb., jednou je to podle kap. VI., položky 8, písm. h), jindy podle kap. XIII., oddílu E, položky 1, písm. c) a v současném posudku je to opětovně hodnoceno jinak. Poukázal na rozdílné určení míry poklesu pracovní schopnosti původně 40 %, pak 25 %, nyní 30 %, přitom se jeho zdravotní stav ani nezlepšil, ani nezhoršil od doby, kdy byl shledán invalidním.
8. S ohledem na námitky vznesené žalobcem byl vyžádán srovnávací posudek PK MPSV ČR v Brně. Posudek byl vypracován posudkovou komisí dne 28. 5. 2024 ve složení předseda komise MUDr. V. L., další lékařka MUDr. R.H. s odborností neurologie a H. P. tajemnice. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce

invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. Nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) téhož zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Posudek obsahuje diagnostický souhrn, seznam podkladů, ze kterých posudková komise vycházela a posudkové hodnocení. Posudková komise konstatovala, že v popředí obtíží žalobce je zejména stav po úderu do hlavy 3/2018 (ve Skotsku) s reziduální lehkou pravostrannou spastickou hemiparézou jako důsledek míšní léze, stav po mikrodisektomii, intersomatické fúzi C4-C6 s foraminotomií v uvedených úsecích dne 29. 8. 2018. Na kontrolním vyšetření NMR krčního úseku byl nález stavu po mikrodisektomii s fixací v rozsahu C4/6 a protruze disku C3-4 a C6-7 cirkulárně s pravostrannou akcentací preforaminálně a foraminálně vpravo, stenóza páteřního kanálu v rozsahu C3-6 je 9 mm v zadopředním průmětu a je patrná myelopatie vpravo ve výši C4/5 a C6/7. Dle neurologie 1/2024 v březnu 2018 při práci ve Skotsku dostal úraz do hlavy, byl nějakou dobu schopen vertikalizace jen obtížně, tahal za sebou PDK. Následně byla zjištěna spastická kvadruparéza s pravostrannou převahou. Při chůzi za sebou táhl PDK, z pravé HK padají předměty. Další následné vyšetření prokázalo zlepšení elektrofyziologických parametrů. Objektivně dynamika šíje limitovaná v rotacích, doprava asi jen 65st, doleva cca 75st. Tonus i trofika symetrická, vlevo výrazné popáleniny na předloktí a dorzu levé ruky. Svalová síla je při stisku vydatná, vpravo je patrná semiflexe IV. a V. prstu. Na HKK je vpravo akcentace C5-8, není známek poklesu v Mi, taxe je vpravo méně obratná, vlevo je normální. Dle chirurgie 11/2024 v březnu 2023 hospitalizován ve Španělsku, začala mu hořet motorka. Je po plastice spáleniny na obou nohách. Žalobce je orientován místem, časem, osobou, situací, je přiměřeného chování i komunikace, není popisovaná porucha intelektu či paměti. Není popisovaná zjevněji narušená orientace zrakem či sluchem. Kardiopulmonálně je kompenzován, nejsou uváděny zjevnější zažívací obtíže ani inkontinence. Je schopen samostatné chůze, chůze je pomalejší, limitována pro větší vzdálenosti, dle neurologie 1/2024 je chůze v normě, není známek poruch citlivosti. Posudková komise dále uvedla, že žalobce měl od 3. 9. 2020 do 10. 3. 2023 přiznanou invaliditu I. stupně. Invalidita byla odebrána k 31. 3. 2023, nicméně v uvedené době už byly přítomny popáleniny III. stupně na DKK – 10 % těla. Měsíc březen se prolíná s novým úrazem a s popáleninami. To, že se stav zhojí jizvami bylo patrné už po úraze, kdy byly konstatovány popáleniny III. stupně, uvedené potvrzuje i neurologický nález, který popisuje, že jsou patrné jizevnaté změny, což samo o sobě vede k míře poklesu pracovní schopnosti o cca 15 %. Z hlediska základního postižení po roce 2018 v průběhu času lze dokumentovat zlepšení čili snížení stupně invalidity z této příčiny je důvodné, tedy 25 %. Ale z důvodu dalšího onemocnění navýšila posudková komise o 10 %, takže invalidita I. stupně trvá. Platnost trvale, protože změny CNS i změny kožní jsou trvalé. K posudku PK MPSV ČR v Ostravě ze dne 2. 2. 2024, ve kterém je uvedeno, že aktuální popáleninový stav si vyžádal doléčení a nelze jej hodnotit ve vztahu k datu napadeného rozhodnutí 24. 7. 2023 posudková komise konstatovala, že k tomuto závěru v zásadě nemá podstatné výhrady nicméně ze současného hlediska je zjevné, že trvalé následky omezující pracovní schopnost následkem popálenin jsou přítomny, a dle stanoviska posudková komise i ze zpětného pohledu dle charakteru a rozsahu popálenin v době úrazu již bylo možné důvodně předpokládat, že tyto trvalé následky, tak jak se fakticky stalo, že budou i přítomny. Z tohoto důvodu uvedený úraz považuje posudková komise za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav již od data jeho vzniku a v tomto smyslu zní i posudkový závěr posudkové

komise. Den vzniku invalidity posudková komise stanovila na den 3. 9. 2020 s dobou platnosti trvale. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je dle posudkové komise zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. A, položce 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 25 %. Vzhledem k dalšímu poranění (popáleninám), které by samy o sobě mohly být hodnoceny minimálně dle kapitoly XV, odd. C, položky 1a) ve výši 15 % využila posudková komise § 2, bod 3 (více zdravotních postižení) k navýšení o 10 %. Posudková komise uzavřela, že celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce takto činí 35 %.

9. Žalobce souhlasil se závěry srovnávacího posudku PK MPSV ČR v Brně a navrhl zrušení napadeného rozhodnutí. K tomuto návrhu se připojila i žalovaná.
10. Soud konstatuje, že stěžejní otázkou v této věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobce. Soud byl proto povinen vyžádat si odborný lékařský posudek. V soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav ve vztahu k určení invalidity a jejího stupně Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR prostřednictvím svých posudkových komisí, jak plyne z ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů. Tato komise je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a zachované pracovní schopnosti žalobce, ale také k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 23/2018-37).
11. Krajský soud dále považuje za nutné zdůraznit, že posudkové lékařství je specializované medicínské odvětví a podřazení zjištěného postižení zdravotního stavu pod příslušnou položku vyhlášky pro posuzování invalidity může provést pouze odborník z této oblasti. Jeho činnost nemůže nahradit soud, ale ani lékař s jinou specializací, který nemá odborné předpoklady pro hodnocení zdravotního stavu žalobce podle vyhlášky o posuzování invalidity. Je rovněž třeba zmínit, že pokles pracovní schopnosti se posuzuje vzhledem k profesi (viz rozsudek NSS č. j. 5 Ads 37/2003-92).
12. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 této vyhlášky.

13. Jak bylo uvedeno výše, správní soud sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Ads 13/2003-54), případně zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena.
14. Podle ustanovení § 39 odst. 1, zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.
15. Podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně.
16. Krajský soud při hodnocení posudků posudkových komisí dospěl k závěru, že toliko posudek srovnávací podaný PK MPSV ČR v Brně je úplný a přesvědčivý. Posudková komise přesvědčivě vysvětlila, jaké zdravotní postižení žalobce je rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, včetně jeho hodnocení v rámci kategorizace dle přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Současně komise vysvětlila, jak byly při posuzování invalidity žalobce zohledněny jeho zdravotní potíže a profesní zařazení. Posudek PK MPSV ČR v Ostravě, vedle zmíněného posudku PK MPSV ČR v Brně neobstojí co do přesvědčivosti a obsáhlosti. Posudková komise v Brně uvedla, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 24. 7. 2023 bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., odd. A, položce 1b), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Ke stejnému závěru dospěli také lékaři OSSZ a LPS, avšak pokles 25 % již nezvyšovali na rozdíl od posudkové komise v Brně, která navýšila míru poklesu pracovní schopnosti o 10 % na celkových 35 % s ohledem na další poranění (popáleniny), které by samy o sobě mohly být hodnoceny minimálně ve výši 15 %. Posudková komise uzavřela, že invalidita I. stupně trvá. Den vzniku invalidity 3. 9. 2020. Platnost posudku stanovila trvale.
17. V dané věci byl předmětný srovnávací posudek, tedy posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 28. 5. 2024 stěžejním důkazem, jak výše uvedeno, splňujícím požadavek celistvosti, úplnosti a přesvědčivosti a krajský soud z tohoto posudku vycházel. K datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů, šlo o invaliditu I. stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona.
18. Soud s ohledem na výše uvedené závěry v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s. ř. s. přezkoumávané rozhodnutí žalované zrušil pro vady řízení, které spatřuje v nesprávně zjištěném skutkovém stavu a věc vrací správnímu orgánu k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s., v němž je správní orgán dle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku. Stěžejním závěrem je závěr o tom, že k datu vydání napadeného rozhodnutí zdravotní stav žalobce odpovídal I. stupni invalidity. Datum vzniku invalidity je stanoveno dnem 3. 9. 2020 s trvalou platností.
19. O nákladech řízení bylo u jednání rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci zcela náklady řízení s tím, že ty budou vyčísleny v písemném vyhotovení rozsudku. Zmocněnec žalobce totiž sdělil u jednání, že náklady řízení vyčíslí písemně ve lhůtě 3 dnů. Následně v podání ze dne 27. 6. 2024 žalobce soudu sdělil, že žádné náklady řízení požadovat nebude. Soud proto v písemném vyhotovení rozsudku výrok o nákladech řízení formuloval v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. a žádnému

z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, jelikož se procesně úspěšný žalobce práva na náhradu nákladů řízení vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 25. 6. 2024

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně